
ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БАЗИ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ

УДК 336

Людмила Миколаївна ГАВРИЛОВСЬКА

доцент кафедри обліку підприємницької діяльності,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»
E-mail: liudmyla.havrylovska@kneu.ua

Любов Іванівна ЛУК'ЯНЕНКО

доцент кафедри міжнародного обліку та аудиту,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОБЛІКУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ В УМОВАХ ПРОЦЕСУ АДАПТАЦІЇ ВІТЧИЗНЯНОЇ СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ДО МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ

Гавриловська, Л. М. Проблемні аспекти обліку основних засобів в умовах процесу адаптації вітчизняної системи бухгалтерського обліку до міжнародних стандартів [Текст] / Людмила Миколаївна Гавриловська, Любов Іванівна Лук'яненко // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. : В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету “Економічна думка”, 2015. – Том 22. – № 1. – С. 156-163. – ISSN 1993-0259.

Анотація

Вступ. Європейський вибір України, входження до світової соціально-економічної системи потребує приведення законодавства бухгалтерського обліку до загальноприйнятих у міжнародній практиці норм та принципів.

Основні засоби займають, як правило, велику питому вагу в загальній сумі основного капіталу підприємства. Від їхньої кількості, вартості, технічного рівня, ефективності використання багато у чому залежать кінцеві результати діяльності: випуск продукції, її собівартість, прибуток, рентабельність, стійкість фінансового стану.

Для формування повної і достовірної інформації про фінансово-господарську діяльність підприємства, характеристики ресурсів, оцінки майнових статей балансу необхідно мати чітке уявлення про вартість його активів, найбільшу частку яких становлять основні засоби.

Мета. Мета дослідження полягає в теоретичному обґрунтуванні та розробці рекомендацій та пропозицій по веденню обліку основних засобів в умовах процесу адаптації вітчизняної системи бухгалтерського обліку до міжнародних стандартів.

Метод (методологія). Методологічним підґрунтям нашого дослідження є загальні положення діалектичного методу щодо пізнання різних економічних явищ. Було використано загальнонаукові методи: системний підхід щодо досліджуваного об'єкта; загальноприйняті методи аналізу; порівняльний аналіз; синтез і групування даних; факторний аналіз.

Результати. Здійснено критичний аналіз міжнародних стандартів у зіставленні з національною системою обліку основних засобів, розглянуто відображення в обліку переоцінки основних засобів, а також періодичності ліквідаційної вартості об'єктів.

Ключові слова: актив; основні засоби; достовірна оцінка; майбутня економічна вигода; міжнародні стандарти; первісна вартість; корисне використання.

Liudmyla Mykolayivna HAVRYLOVSKA

Associate Professor,
Department of Accounting of Entrepreneurial Activity,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman
E-mail: liudmyla.havrylovska@kneu.ua

Liubov Ivanivna LUKIANENKO

Associate Professor,
Department of International Accounting and Auditing,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

PROBLEMATIC ASPECTS OF FIXED ASSETS IN TERMS OF THE PROCESS OF ADAPTATION OF NATIONAL ACCOUNTING TO INTERNATIONAL STANDARDS

Abstract

Introduction. *The European choice of Ukraine, entry into the global social and economic system require adjustment of legislation with generally accepted accounting practices in international standards and principles.*

Fixed assets occupy usually a large share in the total capital stock of the company. The final results of the company: output, its cost, revenue, profitability, stability of financial condition largely depend on their quantity, value, technical level and efficiency.

To form a complete and accurate information on financial and economic activity of the enterprise resource characteristics, evaluation of balance sheet property, you must have a clear idea of the value of its assets, which make up the largest share of fixed assets.

Goal. *The purpose of the study is theoretical substantiation and development of recommendations and proposals for the conduction of fixed assets in terms of the process of adaptation of national accounting to international standards.*

The method (methodology). *The methodological basis of our study is the general position of the dialectical method of knowledge on various economic phenomena and approaches for the accounting of fixed assets in terms of the process of adaptation of national accounting to international standards. We have used such general scientific methods as: method of comparative analysis; method of synthesis and aggregation of data; method of factor analysis.*

Results. *The critical analysis of international standards in comparison with the national system of fixed assets, has been carried out. The accounting revaluation of fixed assets, as well as viewing of frequency of residual value objects have been considered in the article.*

Keywords: *equity; fixed assets; reliable assessment of future economic benefits; international standards; the initial cost.*

JEL classification: M400

Вступ

В умовах активізації інтеграційних процесів економічного середовища в Україні значення прозорості, достовірної та зрозумілої для всіх користувачів бухгалтерської інформації постійно зростає. На сьогодні постає необхідність адаптації національної системи обліку до вимог міжнародної практики. Впровадження міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (МСБО) сприяє підвищенню прозорості та зрозумілості інформації про діяльність суб'єктів господарювання для іноземних інвесторів. Важливим елементом, що забезпечує ефективне функціонування діяльності будь-якого підприємства в будь-якій державі, є основні засоби. Вони є основною складовою балансу і значно впливають на фінансовий результат діяльності підприємства, тому правильність ведення їх обліку та врахування міжнародного досвіду є необхідним.

Оскільки основні засоби є однією з головних складових активу балансу, а відповідно впливають на фінансовий результат, то багато науковців звертають увагу на це питання, серед них: М. Баканов, І. Бланк, Е. С. Дяченко, І. В. Ксьонжик та ін. Питання ведення обліку відповідно до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку відображено у роботах таких фахівців, як І. Жолнер, Н. М. Пирець, Л. М. Руденко, О. С. Яцунська.

Проте за останні роки були внесені суттєві доповнення та зміни в національні та міжнародні стандарти, що обумовлює необхідність здійснити порівняння правил ведення обліку з метою визначення шляхів їх удосконалення.

Мета статті

Метою є аналіз основних спільних та відмінних рис та виявлення специфіки ведення бухгалтерського обліку основних засобів згідно з національними і міжнародними стандартами бухгалтерського обліку.

Виклад основного матеріалу дослідження

Основні засоби є основою господарської діяльності підприємства. За їх допомогою, здійснюючи основну діяльність, суб'єкти господарювання виготовляють готову продукцію, продають товари, роботи та послуги.

В умовах розвитку нових технологій, ускладнення форм організації бізнесу та появи нових чинників виробництва ускладнюється діяльність підприємства. Змінюється склад та структура основних засобів, виникає потреба у їх більш гнучкому та адекватному обліку, для отримання інформації, відповідної вимогам ринку і потребам користувачів. Національні стандарти бухгалтерського обліку розроблялися з урахуванням міжнародних, саме тому П(С)БО щодо обліку основних засобів має низку спільних моментів з МСБО. Методологічні основи формування в бухгалтерському обліку інформації про основні засоби і розкриття інформації про них у фінансовій звітності підприємств, організацій та інших юридичних осіб усіх форм власності регламентуються Положенням (стандартом) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» (П(С)БО 7). Загальні правила ведення обліку основних засобів відображено в Міжнародних стандартах бухгалтерського обліку 16 «Основні засоби» (МСБО 16) [2].

Суттєвою різницею між визначеннями, наданими в ПСБО, МСБО і ПКУ, є те, що ПКУ визначає мінімальну вартість активу, який зараховується до складу основних засобів. Це обмеження не є об'єктивним, адже визнання чи невизнання активу основним засобом належить до компетенції підприємства і має зазначатися в його обліковій політиці.

Визначення основних засобів згідно ПКУ, ПСБО, МСБО

Ст. 14.1.138. ПКУ – основні засоби – матеріальні активи, вартість яких перевищує 6000 гривень і поступово зменшується у зв'язку з фізичним або моральним зносом та очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких з дати введення в експлуатацію становить понад 1 рік.

П(С)БО 7 – основні засоби – матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання яких більше 1 року.

МСБО 16 – основні засоби – матеріальні активи, що їх:

а) утримують для використання у виробництві для постачання товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей;

б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Доцільним є перехід до визначення, наведеного в МСБО, адже ПСБО майже повністю його дублює. ПКУ визначає мінімальний термін корисного використання об'єктів, адже не дає можливості підприємствам встановлювати мінімальні терміни корисного використання до надсучасного обладнання у високотехнологічних виробництвах, де термін експлуатації обладнання складає 2-3 роки, міжнародні стандарти таких обмежень не передбачають. Відображення груп основних засобів (згідно ПКУ і ПСБО) на рахунках бухгалтерського обліку наведено в таблиці 1.

Також МСБО 16 не уточнює, що є об'єктом основних засобів. Належність окремих видів майна до основних засобів визначається на підставі професійної думки бухгалтера з урахуванням конкретних обставин і умов експлуатації об'єкта, в окремих випадках методів нарахування амортизації. Відповідно до П(С)БО 7 об'єкт основних засобів також може бути поділений на окремі частини, однак на практиці далеко не кожне підприємство використовує подібний спосіб покращення контролю та коригування амортизаційних відрахувань [4, с. 326].

Аналогічно МСБО 16 передбачена можливість об'єднання окремих незначних активів (наприклад, шаблонів, інструментів і штампів тощо) в один об'єкт основних засобів, національні ж стандарти такої можливості не дають.

Аналізуючи національні та міжнародні стандарти щодо обліку основних засобів, спостерігаємо відмінності в класифікації [3; 5]:

- земля;
- земля та будівлі;
- машини та обладнання;
- кораблі;
- літаки;
- автомобілі;
- меблі та приладдя;
- офісне обладнання.

Оцінка основних засобів проводиться трьома способами: первинна оцінка, уцінка та дооцінка. Первинна оцінка за обома положеннями має однаковий зміст щодо витрат, які до неї належать, а також щодо обміну на подібні та неподібні основні засоби. Слід зазначити, що значення уцінки і дооцінки мають більш широке тлумачення в П(С)БО 7.

Таблиця 1. Взаємозв'язок класифікації основних засобів згідно з ПКУ та ПСБО

Рахунок (інструкція до плану рахунків)	Номер групи (ПКУ)	Відповідний субрахунок (інструкція до плану рахунків)	Назва групи (ПКУ та ПСБО 7)	Термін корисного використання (ПКУ)
10 «Основні засоби»	1	101	Земельні ділянки	
	2	102	Капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом	15
	3	103	Будівлі	20
		103	Споруди	15
		104	Пристрої	10
	4	104	Машини та обладнання	5
	5	105	Транспортні засоби	5
	6	106	Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	4
	7	107	Тварини	6
	8	108	Багаторічні насадження	10
9	109	Інші основні засоби	12	
11 «Інші необоротні матеріальні активи»	10	111	Бібліотечні фонди	
	11	112	Малоцінні необоротні матеріальні активи	
	12	113	Тимчасові споруди	5
	13	114	Природні ресурси	
	14	115	Інвентарна тара	6
	15	116	Предмети прокату	5

Групи основних засобів згідно з П(С)БО 7:

- земельні ділянки;
- капітальні витрати на поліпшення земель;
- будівлі та споруди;
- машини та обладнання;
- транспортні засоби;
- інструменти, прилади, інвентар;
- тварини;
- багаторічні насадження;
- інші основні засоби.

Згідно з цим положенням, уцінку основних засобів вносять до складу витрат, а дооцінку – до додаткового капіталу [5]. За МСБО 16, як і за П(С)БО 7 (з урахуванням останніх змін), до первісної вартості об'єкта належить сума витрат (за попередньою оцінкою) на демонтаж, переміщення об'єкта та на відновлення довілля (таблиця 2) [6].

Таблиця 2. Елементи первісної вартості (оцінка на дату визнання)

МСБО 16	П(С)БО 7
До первісної вартості об'єкта слід включати не всю суму очікуваних майбутніх витрат на демонтаж, а теперішню вартість цієї суми. Щорічно суму забезпечення слід переглядати, і її збільшення слід відносити до витрат на позики (фінансові витрати), а не до первісної вартості об'єкта	Деталі визначення первісної вартості відсутні, внаслідок чого до первісної вартості об'єкта може потрапити вся сума прогнозованих витрат на демонтаж, а не теперішня вартість цієї суми.

Основні засоби утворюються унаслідок наступних подій [1]:

- придбання за грошові кошти;
- в кредит;

- обмін або негрошові операції;
- як подарунок від іншої юридичної або фізичної особи;
- шляхом самостійного створення або будівництва;
- придбання землі.

Розглядаючи події, внаслідок яких утворюються основні засоби, можна простежити відмінності формування первісної вартості основних засобів за національними та міжнародними стандартами (таблиця 3) [1].

Таблиця 3. Формування первісної вартості основних засобів за МСБО 16 та П(С)БО 7

Напрямок	МСБО 16	П(С)БО 7
1	2	3
придбання в кредит	У разі якщо об'єкт надходить за допомогою залучення кредитів, то облік витрат на виплату відсотків здійснюється відповідно до МСБО 23 «Витрати на позики», залежно від того, чи є цей об'єкт кваліфікованим активом, а також від умов і обставин сплати таких відсотків.	Витрати на виплату відсотків за кредит не належать до первісної вартості об'єкта.
обмін або негрошові операції	Собівартість такого об'єкта основних засобів оцінюється за справедливою вартістю, якщо операція обміну має комерційну сутність та справедливу вартість отриманого активу або відданого активу можна достовірно оцінити. Якщо придбаний об'єкт не оцінюється за справедливою вартістю, його собівартість оцінюють за балансовою вартістю відданого активу.	Справедлива вартість основних засобів на дату отримання (при обміні на неподібний об'єкт). Залишкова вартість переданого основного засобу (при обміні на подібний об'єкт), але якщо вона вища за справедливу вартість отриманого об'єкта, визнається справедливою вартістю, а різниця відноситься до витрат звітного періоду
за рахунок грантів	Балансова вартість об'єкта основних засобів може бути зменшена на суму отриманих державних грантів (п. 28), якщо таке фінансування було пов'язане з придбанням саме цього об'єкта. Облік отримуваних грантів регулюється МСБО 20 «Облік державних грантів і розкриття інформації про державну допомогу». Метод зменшення вартості активів не називається МСБО 20 як єдиний, а висувається лише як альтернативний іншому методу – методу визнання грантів у доходах.	При первісному визнанні придбаних за рахунок урядових грантів (коштів цільового фінансування) об'єктів вартість цих активів на суму отриманих коштів зменшувати не дозволяється.
за рахунок пайових інструментів	Якщо за отримані активи компанія розраховується пайовими інструментами, в обліку така операція відображається за дебетом рахунка відповідних активів і за кредитом рахунка акціонерного капіталу; якщо ж грошовими коштами (сума яких еквівалентна вартості запропонованих пайових інструментів) - дебетується також рахунок відповідних активів, але кредитується у такому разі рахунок зобов'язань.	Методики обліку будь-яких операцій, у яких брали б участь пайові інструменти або їх (інструментів) вартість, у національному обліку не опрацьовано. Розрахунки з використанням пайових інструментів (або вартості таких) розглядаються тільки у контексті виплат працівникам
як внесок до статутного капіталу	Не передбачено	Погоджена засновниками (учасниками) підприємства справедлива вартість об'єктів основних засобів

Наступним напрямком дослідження виступає процес переоцінки основних засобів, у якому суттєвих відмінностей між МСБО 16 та П(С)БО 7 не спостерігається, але українські стандарти чіткіше зазначають ту межу (більше 10 %), яка призводить до необхідності проведення переоцінки. За міжнародними стандартами ця межа зазначається як така, що «суттєво відрізняється» від балансової вартості.

Порівнюючи міжнародні та національні стандарти, все ж можна простежити деякі розбіжності при обліку переоцінки основних засобів, що наведено в таблиці 4 [1].

Таблиця 4. Відображення в обліку переоцінки основних засобів

МСБО 16	П(С)БО 7
Стандарт дає підприємству право обирати для відображення в обліку одну з двох моделей оцінки основних засобів після визнання: модель собівартості або модель переоцінки.	Підприємство може переоцінювати об'єкт основних засобів, тобто стандартом передбачено тільки одну модель.
Передбачено два методи перерахунку суми зношення: а) сума накопиченого зношення перераховується пропорційно до зміни валової вартості активу; б) сума зносу виключається з валової вартості активу.	Другий метод відсутній: передбачено використовувати лише перший (пропорційний) метод коригування накопиченого зношення.
Вказана норма є суто податковою, і, звичайно, не застосовується.	З прийняттям Податкового кодексу України внесено зміни до П(С)БО 7, зокрема, дозволено застосовувати «індексацію» вартості основних засобів залежно від офіційного рівня інфляції.

При списанні суми дооцінки об'єкта на нерозподілений прибуток у МСБО 16 чітко прописано, що після дооцінки об'єкта сума дооцінки може списуватись на нерозподілений прибуток у частині перевищення «нової амортизації», після переоцінки, над старою амортизацією, до переоцінки [3]. У П(С)БО 7 подібна теза є (п. 21), але її формулювання нечітке, і тому надає варіанти визначення суми до списання. Зокрема, вказано, що сума дооцінки може списуватись на нерозподілений прибуток «у сумі, пропорційній нарахуванню амортизації» [5].

МСБО 16 визначає амортизацію як систематичний розподіл вартості об'єкта основних засобів, яка підлягає амортизації, протягом терміну його корисної експлуатації [1].

Методами нарахування амортизації у П(С)БО і у МСБО є: прямолінійний та виробничий (метод суми одиниць продукції). Проте у П(С)БО є ще три методи: зменшення залишкової вартості, прискореного зменшення залишкової вартості, кумулятивний, а МСБО містить метод зменшення залишку. МСБО 16 не має вичерпного переліку методів амортизації основних засобів, які слід використовувати для розрахунку. У ньому зазначено, що головне те, щоб використовуваний метод відображав схему, за якою підприємство споживає економічну вигоду, отриману від активу. Поняття зношення основних засобів у цьому стандарті взагалі не надається.

У П(С)БО 7 вказано, що вартість землі (земельних ділянок) не амортизується. У МСБО 16 є положення про те, що «у деяких випадках сама земля може мати обмежений термін корисної експлуатації, тоді її амортизують методом, який відображає вигоди, що мають бути отримані від неї» [6].

У МСБО не розглядається момент початку нарахування амортизації та момент припинення нарахування амортизації, проте П(С)БО моментом початку нарахування амортизації починає з місяця, наступного за місяцем, у якому об'єкт основних засобів став придатним для корисного використання та моментом припинення нарахування амортизації вважає, починаючи з місяця, наступного за місяцем: вибуття об'єкта основних засобів; переведення його на реконструкцію, модернізацію, добудову, дообладнання, консервацію.

Вибуття основних засобів у П(С)БО і у МСБО здійснюється на основі продажу, проте у національних стандартах є безоплатна передача, невідповідність критеріям визнання активу, у міжнародних – усунення активу з використання без очікування економічних вигід від його вибуття.

Часткова ліквідація об'єкта основних засобів у міжнародних стандартах не визначається, а у П(С)БО первісна (переоцінена) вартість та зношення зменшуються відповідно на суму первісної (переоціненої) вартості та зношення ліквідованої частини об'єкта. Розглядаючи періодичність перегляду ліквідаційної вартості об'єкта, можна зробити висновок, що деякі норми представлені в МСБО 16, відсутні в П(С)БО 7 (таблиця 5) [4, с. 329].

Таблиця 5. Періодичність перегляду ліквідаційної вартості об'єкта

МСБО 16	П(С)БО 7
Передбачено, що ліквідаційну вартість та термін корисної експлуатації об'єкта необхідно переглядати, принаймні, на кінець кожного фінансового року.	Така норма, як чітка вказівка, відсутня.
Вказано, що зміни ліквідаційної вартості та терміну корисного використання об'єкта основних засобів відображаються як зміна облікових оцінок (а не облікової політики).	Таке положення відсутнє.

У зв'язку зі змінами в чинному законодавстві, зміст П(С)БО 7 було доповнено положеннями щодо інвестиційної нерухомості, що обумовлено набуттям чинності з 01.08.2008 року П(С)БО 32 «Інвестиційна нерухомість». У ньому йде мова про особливості обліку інвестиційної нерухомості та наявне посилання на інший чинний стандарт, а саме П(С)БО 32. Крім того, до П(С)БО 7 було внесено доповнення щодо обміну біологічними активами, що обумовлено чинністю з 18.11.2005 року П(С)БО 30 «Біологічні активи». Зміни та доповнення в П(С)БО 7 були здійснені лише через тривалий час після набрання чинності стандартів, на які були зроблені посилання [3]. Ці доповнення певною мірою усунули неузгодженість, що існувала протягом тривалого часу. Слід зазначити, що у МСБО 16 не передбачено аналогічних положень та посилання на інші МСБО, хоча поняття інвестиційної нерухомості та біологічних активів у термінології міжнародної облікової практики з'явилися значно раніше.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Таким чином, між вітчизняними та міжнародними стандартами бухгалтерського обліку є низка спільних положень. Та все ж у аспекті оцінки, переоцінки основних засобів, визнання їх первісної вартості, амортизації та вибуття є вагомі відмінності. Диференційні риси між П(С)БО 7 та МСБО 16 можна пояснити тим, що міжнародний обліковий стандарт має загальний рекомендаційний характер та не враховує національних особливостей ведення бухгалтерського обліку. Із метою уніфікації П(С)БО 7 до МСБО 16 слід вирішити такі завдання:

- узгодити критерії визнання основних засобів та склад їх об'єктів у П(С)БО 7 з МСБО 16;
- передбачити в П(С)БО 7 такі методи нарахування амортизації основних засобів, які наявні в МСБО 16;
- чітко сформулювати в П(С)БО 7 дії при списанні суми дооцінки об'єкта на нерозподілений прибуток.

Отже, з вищесказаного, можна зробити висновок, що П(С)БО 7 вимагає змін і доповнень як з боку визначень термінів, наведених у ньому, так і з боку сфери його дії. Вирішення цих проблем дозволить гармонізувати національну систему обліку основних засобів відповідно до міжнародного облікового стандарту, в результаті чого будуть подолані певні неузгодженості в обліку основних засобів щодо їх придбання, використання та оцінки.

Список літератури

1. Жолнер, І. Фінансовий облік за міжнародними стандартами [Текст] : навч. посіб. / І. Жолнер. – К. : Центр учбової літератури, 2012 – С. 85-134.
2. Ксьонжик, І. В. Облік і структура основних засобів: МСБО та світовий досвід [Текст] / І. В. Ксьонжик, Е. С. Дяченко // Фінанси, облік і аудит: збірник наукових праць. – 2013.
3. МСБО 16 «Основні засоби» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main7art id=9241 0&cat id=92408>.
4. Пирець, Н. М. Порівняльний аналіз національних та міжнародних стандартів обліку основних засобів [Текст] / Н. М. Пирець, Ю. А. Псюк // Всеукраїнський науково-виробничий журнал. – № 6. – 2013. – С. 325-330.
5. Основні засоби [Текст] : положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7, затверджене наказом Міністерства фінансів України від 27.04.2000 р. № 92.
6. Руденко, Л. М. Відмінності в обліку основних засобів за МСБО 16 і П(С)БО 7 [Електронний ресурс] / Л. М. Руденко // Бизнес и налоги. – Режим доступу: <http://biznesinalogi.com/vidminnosti-v-oblikuosnovnixzasobiv-za-msbo-16-i- psbo-7>.
7. Яцунська, О. С. Деякі проблемні питання обліку основних засобів в умовах реформування системи бухгалтерського обліку України [Електронний ресурс] / О. С. Яцунська. – Режим доступу: <http://dspace.oneu.edu.Ua/ispui/bitstream/123456789/588/1>.

References

1. Zholner, I. (2012). Financial accounting according to international standards. Kyiv: Center of educational literature.
2. Ksonzhyk, I. V. & Dyachenko, E. S. (2013). Accounting and structure of fixed assets: IAS and international experience. Finance, Accounting and Auditing: Collected Works. – 2013.
3. IAS 16 "Fixed Assets". (n.d.). Retrieved from: <http://www.minfin.gov.ua/control/publish/article/main7artid=92410&catid=92408>.
4. Pyrets, N. M. & Psyuk A. (2013). Comparative analysis of national and international standards fixed assets accounting. Ukrainian scientific-production journal, 6, 325-330.
5. Provision (Standard) 7 "Fixed Assets", approved by the Ministry of Finance of Ukraine of 27.04.2000 p. №92. (2000).
6. Rudenko, L. M. (n.d.). Differences in accounting for fixed assets under IAS 16 and P (S) 7. Business and taxes. Retrieved from: <http://biznesinalogi.com/vidminnosti-v-oblikuosnovnixzasobiv-za-msbo-16-i-psbo-7>.
7. Yatsunskaya, A. S. (n.d.). Some problematic issues of fixed assets in restructuring the accounting system of Ukraine. Retrieved from: <http://dSPACE.oneu.edu.ua/ispui/bitstream/123456789/588/1>.

Стаття надійшла до редакції 04.12.2015 р.